

ŻYCIE WANGELIA

III NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 4,12-23 * 22.01.2017

Gdy Jezus posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu ziem Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: «Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego, na drodze ku morzu, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cieniejszej krainy śmierci wszedło światło». Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: «Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie».

W dzisiejszej Ewangelii Chrystus wzywa do nawrócenia w bardzo charakterystycznym kontekście. Jest to kontekst ciemności, o której mówi prorok Jeremiasz. Innymi słowy, Chrystus jednoznacznie wskazuje na to, że gdzie jest grzech, tam panuje nie tylko ciemność, ale i śmierć. W takim stanie nie ma miejsca w życiu człowieka ani na szczęście, a tym bardziej na radość. Gorzej, taki stan prowadzi do śmierci wiecznej, czyli potępienia. Dlatego Chrystus wzywa do nawrócenia. Co to znaczy nawrócić się? Nawrócenie to może być jeden akt, jedno uderzenie laski (jak u św. Pawła) i człowiek się zmienia. Ale może też być to długi proces (jak np. u Karola de Focould). Nawrócenie, to przede wszystkim zmiana myślenia, czyli zwrócenie myśli ku temu, co naprawdę w życiu, a także i po śmierci jest ważne. Następnie, jest to skierowanie woli ku rzeczywistości, a nie pozornemu dobru. Gdy Chrystus mówi nawróćcie się, to znaczy zejdźcie z drogi, która prowadzi przez ciemność (ks. Jan Pałyga SAC).

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czym jest grzech i jakie są jego konsekwencje? Co znaczy „nawracać się”? Czy mnie także potrzebne jest nawrócenie?

Do wykonania: Jeżeli mam świadomość ciężkiego grzechu, skorzystam a sakramentu pokuty, by Boga przeprosić za wszelkie zło, jakiego dopuściłem się w moim życiu.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

24.01 (wtorek) Wsp. św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła

Franciszek urodził się w Sabaudii w roku 1567. Jako kapłan wiele zdziałał w swojej ojczyźnie w dziedzinie odnowy wiary. Wybrany biskupem Genewy okazał się gorliwym pasterzem kleru wiemych, pouczając ich o wierze słowem i pismami. Stał się przykładem życia chrześcijańskiego dla wszystkich. Zmarł w Lyonie 28 grudnia 1622 roku. Pochowany w Annecy 24 stycznia 1623 roku.

25.01 (środa) Nawrócenie św. Pawła Apostoła

Szaweł urodził się w Tarsie około 5-10 roku po Chrystusie. Pochodził z żydowskiej rodziny silnie przywiązanej do tradycji. Byli niewolnikami, którzy zostali wyzwoleni. Szaweł odziedziczył po nich obywatelstwo rzymskie. Uczył się rzemiosła - tkania płótna namiotowego. Później przybył do Jerozolimy, aby studiować Torę. Być może był uczniem Gamaliela. Gorliwość w strzeżeniu tradycji religijnej sprawiła, że mając około 25 lat stał się zdecydowanym przeciwnikiem i prześladowcą Kościoła. Uczestniczył jako świadek w kamienowaniu św. Szczepana. Około 35 roku z własnej woli udał się z listami polecającymi do Damaszku, aby tam ścigać chrześcijan. W Dziejach Apostolskich czytamy: Gdy zbliżał się już w swojej podróży do Damaszku, olśniła go nagle światłość z nieba. A gdy upadł na ziemię, usłyszał głos, który mówił: "Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?"

Powiedział: "Kto jesteś, Panie?" A On: "Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. Wstań i wejdź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić". Ludzie, którzy mu towarzyszyli w drodze, oniemieli ze zdumienia, słyszeli bowiem głos, lecz nie widzieli nikogo.

26.01 (czwartek) Wsp. św. Tymoteusza i Tytusa, biskupów

Obaj należą do pierwszego pokolenia biskupów, którzy byli uczniami apostołów. Oni byli pierwszymi pomocnikami św. Pawła w dziele ewangelizacji. Paweł udzielił im chrztu świętego, a następnie włożył na nich ręce i ustanowił biskupami założonych przez siebie chrześcijańskich wspólnot. Tymoteusz i Tytus mogą być dla nas przykładem gorliwości w głoszeniu Jezusa Chrystusa. Tymoteusz był młodym biskupem Efezu. Greckie imię Tymoteusz oznacza "tego, kto czci Boga". Współpracował ze św. Pawłem, trudząc się głoszeniem Słowa, dbał o jedność powierzanej mu chrześcijańskiej wspólnoty w Efezie. W II Liście św. Pawła do Tymoteusza (1, 8), Apostoł zachęca go, aby na nowo rozpalił charyzmat Boży, który otrzymał przez włożenie rąk: "Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia. Nie wstydź się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga". Charyzmat to po prostu dar darmo dany dla drugiego, po to, by służyć w duchu Chrystusa, a więc bez rozgłosu, bez światowej gadaniny, w sprawiedliwości, miłości i pokoju, dbając o czystość serca. Listy św. Pawła do Tymoteusza są zachętą do podjęcia trudu głoszenia Słowa Bożego, głoszenia Jezusa Chrystusa. Apostoł narodów zachęca Tymoteusza, aby był dobry względem wszystkich: powinien z łagodnością pouczać wrogo nastawionych, bo może Bóg da im kiedyś nawrócenie do poznania prawdy.

28.01 (sobota) Wsp. św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i doktora Kościoła

Ur. ok. 1225, zm. 7 marca 1274). Swoją młodość spędził jako oblat w benedyktyńskim opactwie Monte Cassino. W 1239 r. opactwo zostało zajęte przez wojska cesarza Fryderyka II. Tomasz opuścił benedyktyński klasztor i udał się na studia do Neapolu. Tam poznał dominikanów i w 1244 r. przyjął habit Zakonu Kaznodziejskiego. Jego decyzja spotkała się ze zdecydowanym sprzeciwem rodziny. Wobec nieugiętej postawy Tomasza matka i bracia postanowili siłą powstrzymać go od kontynuowania życia w Zakonie dominikańskim. Uprowadzony przez rodzonych braci w czasie podróży do Paryża, przez rok więziony był w rodzinnej posiadłości Rocca Secca. Po otrzymaniu zgody na powrót do dominikańskiej wspólnoty, odbył nowicjat i studia w Paryżu. Następnie studiował w Kolonii pod okiem dominikanina – św. Alberta Wielkiego. Święcenia kapłańskie przyjął ok. 1250 r. W 1256 r. uzyskał najwyższy w tamtych czasach stopień naukowy – został Mistrzem Świętej Teologii. Nazywany przez kolegów „milczącym wołem” poruszył świat ówczesnej teologii i stworzył system będący podstawą współczesnego nauczania Kościoła. W ciągu 22 lat pracy naukowej stworzył ok. 100 dzieł. Było to możliwe tylko przy skorzystaniu z pomocy kilku sekretarzy. Zdarało się, że Tomasz dyktował nawet do 4 dzieł dotyczących różnych zagadnień jednocześnie. Taki sposób pracy stanowił rozwiązanie dla jednego ważnego problemu – dzieła Tomasza pisane były czytelny pismem. Święty odznaczał się bowiem bardzo trudnym do odczytania charakterem pisma. Współcześni badacze charakteryzują je mówiąc, że wygląda ono jakby ręka nie nadążała za myślą.

WARTO WIEDZIEĆ

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan – stał się cyklicznym świętem ekumenizmu. Co roku chrześcijanie różnych wyznań spotykają się na nabożeństwach, modlitwach, konferencjach, koncertach i innych spotkaniach. Od 1966 r. materiały na ten Tydzień przygotowuje Komisja „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów oraz Papieska Rada ds. Popierania Jedności Chrześcijan. Od 1975 r. co roku materiały przygotowywane są przez grupy chrześcijan z poszczególnych krajów.

Z te właśnie okazji mamy zaszczyt zaprosić na ekumeniczne nabożeństwo, które odbędzie się po wieczornej Mszy św. Modlitwę przygotowała wraz – utworzoną na tą okazję – grupą OIKUMENE p. Agnieszka Pluta.